

IFARIUL CRISTIAN

25 bani P

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. NO. 14

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15 Iulie, 1937

IONATAN

de Dănil I Pasca

„Mă doare după tine, frate Ionatane!” (II Sam. 1:26).

Ionatan pare ca zorile dimineții, când oarecând se va ivi soarele. El, ca un boboc de trandafir, care încă nu și-a deschis floricelile, avusese timpul necesar pentru desăvârșire. Ea poate fi privită, ca primăvara care se apropie și aduce cu ea cântece și farmec.

Ionatan, prințul credincios al lui Israel, a pierdut prietenia lui Dumnezeu și a lui Samuel. Știindu-se că soarta sa era tulburată, el se gândea la îndurări negre, iar treburile regatului erau conduse de Abner, unchiul lui Saul, care se încredinșese lui Ionatan, viteazul moștenitor.

Ionatan a fost un tânăr curat. În soarece se vede că în viața lui Ionatan nu s-a întâmplat nimic care să-l tulbură, ca să fie intristat pe Dumnezeu. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Pentru el, Dumnezeu era o realitate. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

Ionatan a fost un tânăr credincios și viu. El se gândea la puterea Lui și la siguranța care vine din credință. Ionatan a fost un tânăr credincios și viu.

venirii lui Goliat spre tabăra lui Izrael, batjocorind poporul și pe Dumnezeu, apăru David, ciobanul din Betleem, cerând să fie lăsat să plece împotriva necircumcisului. Saul nu voia să-l lase să plece, chiar și frații lui se împotriveau și cred că numai intervențiile lui Ionatan au făcut cu putință plecarea lui în luptă. După această întâmplare, după ce a fost salvată cinstea și viața lui Izrael, Ionatan începe să vadă în David, pe cel mai potrivit rege al țării. Vede în el brațul care va trage hotare noi și glorioase pentru popor și pe adevăratul profet, care va ridica la un nivel înalt cultul lui Iehova.

Se hotărăște îndată să ajute ca această vedenie să devină un fapt. Un om care poate vedea astfel și să contribuie la o asemenea luorare, iese din rândul oamenilor obișnuiți și mici la suflet, cari cred că toate calitățile mari sunt înrupeate numai în ei și tot succesul și răsplata mare li se cuvine numai lor. Ionatan, în această hotărâre, a întâmpinat împotrivirea tatălui său, dar el a rămas lângă lumină, lângă adevăr.

Ionatan, amicul cel bun. Cea mai frumoasă calitate a lui Ionatan a fost aceea de prieten. Cineva a spus: „Mulți oameni au pierit, pentru că n-au avut niciun prieten și mulți oameni au pierit, pentru că au avut prea mulți prieteni”. Desigur că atunci când cineva pierde din cauza multor prieteni, nu poate fi vorba de prieteni adevărați. Dar tot atât de adevărat e că un prieten bun poate fi mai de preț decât multe mărgăritare. David spune în legătură cu prietenia lui Ionatan: „Dragostea ta pentru mine a fost minunată, ea întrece dragostea femeilor”. Și noi știm că David a avut două soții cari i-au fost credincioase.

Prietenia lui Ionatan pentru David s'a început pe câmpul de luptă, când David a învins pe Goliat. Ea s'a început în ziua mare când David a devenit eroul național. Ionatan a înțeles că iubirea înseamnă o deșertare, înseamnă că trebuie, din ceva ce este al tău și-ți place mult, să dai celui care-l iubești, și Io-

natan s'a deșertat pe sine și a îmbrăcat pe David. Lui îi dă mantaua sa frumoasă, sabia lui, care nu s'a întors niciodată goală, coiful lui, cu un cuvânt tot ce avea el mai de preț.

Dar prietenia lui Ionatan a strălucit mai mult în zilele când soarele gloriei lui David apusese. Saul l-a sortit morții. Dar Ionatan îl apără și-l scapă din mâinile tatălui său, punându-l în siguranță.

Cum știa Ionatan să-și arate prietenia, o vedem în ziua când trebuia să fie la masă cu regele. După înțelegerea avută cu Ionatan, David n'a venit, ci s'a ascuns în câmp. Ionatan observă fiecare mișcare a tatălui său și, când acesta se interesează de lipsa lui David, Ionatan intervine cu explicații. Când regele mâniaș vorbește spre răul lui David, Ionatan îi ia apărarea și fuge gonit de mâna tatălui, care voia să-l piardă. Pe câmp, se întâlnește, se îmbrățișează și plâng mult. Ionatan a înțeles că prietenia adevărată este bună în zilele frumoase, dar este nobilă și în zilele rele. Într-o zi, când Saul căuta prin pustiu pe David, ca să-l prindă, îi vine vestea că niște vrăjmași au năvălit în țară. Saul a plecat acasă. Ionatan a fost în tabăra lui Saul, dar nu ca să-l prindă pe David, ci ca să-l ducă în rătăcire. După plecarea lui Saul, Ionatan s'a îndreptat spre pădurea unde știa că stă ascuns David. Întâlnirea aceasta a fost cea mai frumoasă și cea de pe urmă. Eu cred că îngerii s'au îngămădit la ferestrele cerului, ca să poată vedea pașii și întâlnirea lor. Ionatan a venit în pădure, ca să întâlnească credința prietenului său. El se teme, ca nu cumva acesta să dispereze din cauza atâtor prizonieri. S'a dus ca să-și depună coroana la picioarele acestui om. „Tu vei fi împărat, iar eu voi fi al doilea”. Ce frumos răsună aceste cuvinte: „Eu voi fi al doilea!”. Ioan Botezătorul a știut să spună: „El trebuie să crească, iar eu trebuie să mă micșorez”. Domnul Isus a spus în Ghetsimani: „Facă-se voia Ta”. Ionatan era fericit să-l vadă pe prietenul său, mare; l-a ajutat

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 14 15 Iulie 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:
Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Cășter: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

Programul congresului din București

SUBIECTUL GENERAL: „Mărturia bap-
tistă în lume”.

Sala: Casa de rugăciune a Bisericii
Baptiste Române, București, Bul. Basarab
56.

Sâmbătă, 31 Iulie:

orele 9—12 a. m. Intrunirea comitetu-
lui țărese,

orele 5—7 p. m. Deschiderea congre-
sului. Conducător: I. R. Socaciu.

a) Cuvântări de „bun venit”, din par-
tea reprezentanților Uniunii Bisericilor
Baptiste.

b) Răspuns din partea reprezentanților
Alianței Baptiste Mondiale.

c) Prezentarea organizațiilor baptiste
din diferite regiuni ale țării.

orele 9—11 seara: Serviciu Divin.
Conducător: Constantin Adorian Vorbitor:
Dr. J. H. Ruhsbrooke și Dr. G.
Truett.

Duminică, 1 August: Sala „Marna”.

orele 9—11 a. m. Serviciu Divin.
Conducător: Dănilă Pascu. Vorbitor: Dr.
G. Truett

orele 11—12.30 a. m. Programul Fe-
meilor. Sub conducerea soc. fem. bap-
tiste din București. Vorbitoare: sora Dr.
Truett.

orele 5—7 p. m. Serbarea Tineretului
Baptist. Conducător: Jean Staneschi. Vor-
bitori: Dumitrașcu Marin, Ioan Cocuț,
Dr. W. B. Lippard.

orele 9—11 seara. Evanghelizare.
Conducător: Ioan Dan. Vorbitori: Dr. J.
H. Rushbrooke și Dr. G. Truett.

Luni, 2 August: Sala: Casa de rugăciune
a Bis. Baptiste Române, Bul. Basarab 56.

orele 8.30—9 a. m. Cuvântare de edi-
ficare sufletească, de Dr. Lewis.

orele 9—12 a. m. Conferința anuală a
Uniunii Bisericilor și Comunităților
Baptiste din România. Conducător: J. R.
Socaciu. Rapoarte. Alegeri. Discuțiuni și
hotărâri asupra deciziei ministeriale No.
4.781/1937.

orele 12—12.30 a. m. Cuvântare mi-
sionară, de Dr. W. B. Lippard.

orele 4—6 p. m. Ședința de închidere
cu participarea tuturor musafirilor
străini.

SINGURA SCĂPARE

Din frământările unei vieți

de Hera Dumitru, învățător

Doamne... la cine să mă duc?
Tu ai cuvintele vieții veșnice!

Ioan 6:68.

Scumpul meu Isus! Cu inima zdrobită
sub apăsarea grozavă a păcatului, cu
sufletul plin de mari dureri, cu ochii
scâlțați în lacrimi, implor iubirea Ta,
prin care să pot dobândi siguranța iertării
Tatăii ceresc.

Când totul e mort pentru mine, când
lumea care a sădit în sufletul meu plă-
ceri, păcate și cele mai spurcate viții,
m'a părăsit; când totul e întinat în inima
mea, când corabia vieții e zdrobită de
valurile furioase ale păcatului, când sunt
aproape de scufundare, când mâinile îmi
sunt aproape paralizate, când picioarele
îmi sunt cuprinse în chestele mizerabile
ale păcatului, când nu mai e nici o scă-
pare, alerg la Tine, Stânca mea (Ps.
73:26); dragostea și viața mea și cu toa-
tă încrederea mă agăț de Tine, singurul
razăm ce mă poate salva.

Valuri furioase, cu urlete sălbătice, cău-
tau să mă înghită. Rechinii păcatelor și
crocodilii fărădelegilor încercau să mă
atragă în adânc. Nu mai era nici o scă-
pare! Păcatele rosaseră totul din mine.
Am alergat ca un nebun prin toate păr-
țile să-mi găsească fericirea. Am urmărit
mereu o fericire mincinoasă în care mă
trăgea Satana ca pe un cal de frâne spre
cursa pierzării. Nu-mi găseam pacea ni-
căieri! Lumea, care m'a trăit în mocirlă,
nu-mi putea ajuta la nimic. Nimeni și ni-
mic nu mă putea salva! Toți fugeau de
mine ca de un ciumat! În fața acestor
ziduri reci, Te-am văzut sângerând pen-
tru mine și chemându-mă la picioarele
iertării Tale. Atunci am strigat cu ulti-
mele forțe ale unui muribund.

Unde să mă duc, Doamne? Unde aș pu-
tea găsi fericirea, după care tângește de
atâta amar de vreme sufletul meu? Un-
de aș putea găsi liniștea și pacea vieții
mele? În cine să mă încred? În cine
să-mi pun nădejdea? N'am alergat des-
tul? N'am căutat oare în toate ce poate
da lumea, să găsească apa după care ardea
sufletul meu?! Nu mi-a mai rămas nimic!
Tu, Doamne, Tu singur mi-ai mai ră-
mas! Când era să mă scufund în bezna
fărădelegilor, ai făcut să strălucească în
fața mea niște mărgăritare de mare preț.
Erau cuvintele scumpe: „Veniți să ne ju-
decăm, zice Domnul, și de vor fi păcatele
voastre cum e cărmăzul, se vor face albe
ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se
vor albi ca lână”. (Isaia 1:18). „Dragostea
stă nu în faptul că noi am iubit pe
Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit
pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă
de ispășire pentru păcatele noastre”.
(I. Ioan 4:10). „Dumnezeu își arată dra-
gostea față de noi prin faptul că, pe când
noi eram încă păcătoși... Hristos a murit

pentru noi”. (Romani 5:8).

Ah, cuvinte sublime, sfinte și de
de viață? Cine altul v'a trimis în-
dacă nu Acela care m'a iubit și a
pe Sine jertfă de ispășire pentru p-
ca prin rănile Lui să am vindec
Petru 2:24) și prin Sângele Lui (P-
și spălarea păcatelor? (I Ioan 1:7) R

Cine mi-a dat intrarea slobodă: ei
mie, cel mai ticălos vierme al pap-
lui, căruia pe drept cuvânt i se c-
moartea? Cine altul decât numai
neprețuita-ți dragoste ce o ai că
păcătoșii pierduți, ca, primindu-
Tine, să aibă dreptul a se numi și
lui Dumnezeu? (Ioan 1:12).

Și acum să Te părăsesc? Acum
pun mai prejos decât un serviciu
vățător, decât prietenii nesinc-
unor persoane, decât, ambițiile
ale mele sau ale altora?

O, nu! Nu vreau să plec dela Ti-

Nu vreau să mă lipsesc de
dragostei Tale! Nu vreau să mă
de parfumul harului Tău! Nu v-
mă lipsesc de farmecul iubirii Tai
și cred că Tu nu mă vei alunga nic-
Tu m'ai spălat de bună voie cu
Tău și nu Te-ai scărbit de mur-
mele.

Tine-mă, Te rog, lângă Tine! Te
lipit de dragostea Tai Tine-mă p-
ca jertfei Golgotei Tale! Lasă să
Harul iubirii Tale în inima mea,
nă la sfârșit, să-Ți cânt mereu că
cea nouă: Slăvit să fie Domnul
40:16).

Sufletul meu răscumpărat din
păcatului cu un preț (I Cor. 6:20)
(I Petru 1:18:19), strigă plin de
Mărturisesc înaintea oamenilor și
tea lui Dumnezeu că am fost un
pierdut, vrednic de moarte. Cred că
nul Isus a murit în locul meu pe-
a luat asupra Sa păcatele mele și
rit pedeapsa în locul meu. Primi-
Domnul Isus drept Răscumpărător
Mântuitorul meu. Mulțumesc Mântu-
lui meu pentru iertarea păcatelor
încred în El pentru a-mi ajuta să
viață sfântă după voia Lui. Amin.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e c s k é

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 11

JERTFIREA LUI PAVEL

De L. L. Sezonov

„Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii”. (Mat. 5)

și tre primii martiri, despre cari ntru pomenit pe scurt în ultimul decol, se numără și marele apostol Pavel. El e acela care a scris 1:7 mai mare parte din Noul Testament și despre dănsul cartea „Păpțele Apostolilor” se ocupă se cte pe larg.

Saul din Tars

nduăainte de convertirea la religia ni ștină, Pavel se numea Saul. El de naștere din Tars, capitala cumciei din Asia Mică. Saul s'a iciucut cam pe la anul 1 din era

și avocat al Legii. Ca student la teologie, Saul, pe lângă carte, mai găsea plăcere în prigonirea „sectei Nazarineanului”. Astfel a pus la cale arestarea și uciderea lui Ștefan și tot lui i s'a încredințat organizarea unei cruciade de nimicire totală a creștinilor sau ucenicilor lui Isus din Ierusalim și din împrejurimi. În râvna lui cea mare, Saul, nemulțumit cu succesul câștigat la Ierusalim, a cerut să fie încredințat și cu nimicirea creștinilor din Damasc. Dar drumul spre Damasc i-a fost fatal! În apropierea orașului, Saul are o vedenie și aude un glas, ca-

cească și cetățenia romană l-au ajutat să ajungă un apostol minunat printre neamurile păgâne. Indată după pocăință, Saul pleacă în Arabia unde petrece vreo trei ani, după care se reîntoarce acasă, în Tars, unde rămâne încă vreo cinci sau șase ani de zile. Din Tars, la invitația lui Barnaba, Saul se mută în Antiohia, unde predică un an întreg. Când a sosit în Antiohia, a fost probabil la vârsta de 40 de ani. În urma lucrării desfășurate de Saul, Antiohia ajunge un mare centru misionar. De aici pleacă misionarii creștini pentru a evangheliza și

Pavel în temniță, scriind epistole

ștină. Părinții lui au fost evrei și făceau parte din partida Fariseilor. Deaceea Pavel, când a trebuit să dea socoteală despre creștină cea nouă în fața Soborului, a putut să strige cu glas tare: „raților, eu sunt fariseu, fiu de ruseu”. Fariseismul a fost cea mai religioasă, mai pretențioasă și mai fanatică sectă sau grupă între Iudei, pe vremea lui

Saul, după ce a trecut prin universitatea din Tars și a studiat probabil în academiile grecești, a plecat la Ierusalim, ca să învețe teologia și să se adâncească în Legea lui Israel. Acolo, la picioarele sub conducerea directă a marele profesor și savant Gamaliel, Saul s'a pregătit într'un chip excelent pentru slujba de învățător

re-i zice: „Saule, Saule, de ce Mă prigonești?” În sfârșit unul mai tare de Saul i-a ieșit în cale. Din această întâlnire cu Domnul Isus, Saul devine un om cu totul nou. Indată se pocăiește, se botează și i se încredințează evanghelizarea neamurilor. Câțiva ani mai târziu Saul este cunoscut, între creștini, sub numele de apostolul Pavel.

Apostolul Neamurilor

Pentru Iudeii din vremea Domnului Isus, lumea întreagă era împărțită în două grupe mari: de o parte Evreei, poporul ales al lui Dumnezeu și, de altă parte, Neamurile, adică Grecii, Romanii, într'un cuvânt păgânii. Saul a fost ales și încredințat cu evanghelizarea Neamurilor. Educația gre-

naturile locuite de păgani. Tot din Antiohia Pavel pleacă în trei mari călătorii misionare cari îl duc prin toată Asia Mică, Macedonia, Grecia, Cipru, Siria și Palestina. Unele din aceste călătorii au durat mai mulți ani de zile. În timpul călătoriilor sale, apostolul a evanghelizat orașele, a plantat și a organizat bisericile, a scris epistolele, a ordonat misionari, a strâns ajutoare pentru cei din Ierusalim, etc. În toate călătoriile sale, Pavel a fost urmărit de Iudei, prigoniți de Romani, înșelat de frați, bătut pe nedrept și arestat de nenumărate ori. Suntem încolțiți, zice Pavel, în toate chipurile; suntem în grea cumpănă, prigoniți, improșcați cu pietre; mereu în ostenele, necazuri, adesea în

(Continuare în pag. 4-a)

foame și sete, în posturi și frig, în lipsa de îmbrăcăminte; în sfârșit, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, din partea neamului meu, din partea păgânilor, etc., etc. Această viață, plină de muncă apostolică și misionară și nelipsită de tot felul de primejdii, a durat vreo 15 ani de zile.

Bătrânul în lanțuri

În sfârșit, după ani de zile de muncă istovitoare pentru Domnul Isus și nesfârșite arestări, apostolul este întemnițat pentru un lung timp în închisoarea din Cezarea. După a treia călătorie misionară, Pavel, în drumul său de întoarcere spre Antiohia, s'a abătut pe la Ierusalim. Aici, la îndemnul fraților conducători, apostolul se duce în templu, ca să îndeplinească unele obiceiuri după legea lui Moise. Însă dușmanii lui de moarte stăteau la pândă. Îndată ce a intrat în curtea templului, o manifestație împotriva lui Pavel este pusă la cale. În tumultul produs, apostolul era cât pe aci se fie ucis, de mulțime. Dar căpitanul roman, prinzând de veste, intervine repede și îl salvează dela o moarte sigură. Apostolul este pus în lanțuri și băgat în odaia corpului de gardă. Însă tocmai când era să fie băgat în cetățuie, Pavel cere voie să vorbească poporului. Vorbirea a fost făcută în limbă evreiască și Iudeii l-au ascultat în mare tăcere. Acolo, de pe trepte, în picioare și cu mâna întinsă, apostolul a făcut o apărare documentată. În această stare de arest, Pavel a trebuit să se mai apere de mai multe ori la Ierusalim, Cezarea și Roma. În închisoarea din Cezarea a stat vreo doi ani închis. De acolo a fost dus la Roma ca să se prezinte în fața Cezarului. La Roma a mai stat alți doi ani întregi, fiind judecat în libertate. Din închisoare a scris mai multe epistole ca de pildă, Filipeni, Coloseni, Filimon, etc. Acești ani de închisoare, vreo cinci la număr, l-au slăbit și îmbătrânit foarte mult pe Pavel. Acum el e trecut de șasezeci de ani. Deaceea, într'o epistolă scrisă din temniță, se descrie pe sine cu aceste cuvinte mișcătoare: „Eu, așa cum sunt, bătrânul Pavel”, sau „în lanțurile mele”. Soarele vieții apostolului începe încetul cu încetul să scoboare spre asfințit.

Cununa de martir

După vreo doi ani de temniță în Roma, Pavel este eliberat. Apostolul, neținând seamă de bătrânețele sale, pornește îndată în călătoria misionară prin Macedonia, Creta, etc. Dar, din nou, pe neașteptate, este arestat și dus la Roma. De data aceasta soarta îi este pecetluită. Ultimele zile ale vieții le-a petrecut în închisoare. Acolo se simțea singur și mereu îi era rece. Deaceea, într'o scrisoare, îl roagă pe Timotei să-i aducă mantaua și cărțile. Încetul cu încetul, oamenii încep să-l părăsească. Unii au plecat pe câmpuri misionare și alții s'au dus în lume. Pavel a rămas singur. „Nimeni”, scrie apostolul, „n'a fost cu mine, ci toți m'au părăsit”. „E îmbătrânit de zile, în lanțuri, părăsit de tovarăși și departe de

frați”. „Dar”, adaugă „Domnul a stat lângă mine”. Într'o dimineață, după ce iase a doua scrisoare către tei, Pavel este scos din celudus la locul de execuție. Cei aproape 70 de ani, apmerge bine și nu se simte fricos. Legiunea îl exco-grăbită, spre locul de execu-dată ce ajunseră acolo, și toaleta osânditului și orice căminte, din jurul gâtului, îndepărtată. Apoi, bătrânul tol căzu în genunchi, ca rugăciune, murmurând „Căci pentru mine a tră Hristos și a muri este căști sfârșit, cu o lovitură de sab pul apostolului fu despăr restul trupului.

În numărul
Prigonirile r

CU CINE EȘTI TOVARĂȘ?

Odată, într'o amiază de vară, un orb și un olog ajunseră la poarta deschisă a unei grădini. Un măr altoit, încărcat de roade, le zâmbea sub razele de foc ce cădeau potop pe ele, aurindu-le.

Ologul le văzu și, cu ochii scâpărând de poftă, trase pe orb spre mere, în care timp îi vorbea despre frumusețea lor. Ii mai era și sete și nu știa cum s'o potolească. Aici va fi leacul. Să ia câteva mere.

Orbul, auzindu-i părerea, nu-l opri. Ba îl îndemnă să ia cât mai multe, ca să aibă și de drum. Poate nu vor mai căpăta mâncare cu cerșitul, căci oamenii erau duși la lucrul câmpului. Și le vor prinde bine merele.

— „Dar cum să le iau?”, întrebă ologul, „căci nu mă pot sui în pom și nici cu mâinile n'ajung”.

— „Stai, că te ajut eu”, zise orbul mergând cu tovarășul său sub crengile cari atârnavă de greutatea roadelor. Lăudând mirosul plăcut al merelor, orbul se plecă, pentruca ologul să se suie pe el. Îl ridică în sus până acesta ajunse între crengi și putu să-și ia mere, ca să-și umple amândoi săculețele. Stăpânul însă, dădu chiar atunci peste ei și-i duse în fața judecății. Aici ei se desvinovățiră spunând că sunt amândoi invalizi și nu sunt în stare să fure. Dar judecătorul găsi îndată metoda lor și le arătă cum furaseră ajutându-se unul pe altul și-i osândi.

Așa zic mai toți oamenii că n'au păcat. Și mint. Mulți spun că Satan e de vină, pentrucă e mai priceput decât ei, mai cu experiență, chiar mai bătrân decât pământul și-i înșeală repede fără ca ei să i se poată împotrivi. Ba alții aruncă vina pe Dumnezeu că-l lasă pe Satan să-i ispitească.

Dar n'au dreptate. Vinovat e omul care trăiește ca un orb nevoind să p că lumina înălțimilor cerești: înțea lui Dumnezeu, lămurită și pe care o putem găsi ușor în C Său prin Hristos, singurul vindec orbiei duhovnicești. Din această pe om îl conduce ușor Satan prin tul olog care locuiește în noi.

Are și Satan vina lui de amăgitoru care va primi o osândă gra dar omul rămâne vinovat că asc șoaptele sale încântătoare, că-i îndemnurile sale dulci și motive de desvinovățire când îl muștră sau conștiința.

E vinovat mai ales că, după ce sat pe diavolul să-i perinde prin te atracțiile și vrăjile sale, îl ap urmează. Ba chiar îl ajută. Căci, ajutorul și voința omului, n'ar exi cat pe pământ. Ar rămâne numai ța păcatului ascunsă în om.

Chiar însuși Domnul Isus a fost de carne supusă slăbiciunii, ca Avea nevoie de hrană, de apă, de căminte, de somn, de adăpost..., după citim în Scriptură. Era asemenea nilor. Și pentrucă Satan știa acest l-a ispitit în firea pământească. Dar nul i s'a împotrivit. N'a voit să mească sfaturile ademenitoare. Ba vorbă nu sta cu el. Îi răspundea hotărât și se ruga neîncetat Tată resc să-și dea putere. Nu ca Adam deși avea un corp neatins încă de a ascultat de îndemnul Satanei.

Omul de azi poate să se împotr păcatului, dacă se recunoaște slab, mințea, păcătos și cere iertare și de al Dumnezeu. Căci de aceea a

(Continuare în pag. 5-a)

omnul Isus pe pământ ca, după ce dovedește că n'a făcut niciun păcat, asupra Sa păcatele noastre și să le înmăntă pe lemn. Și nouă nu ne cere schimbul mântuirii, decât să credem în Domnul Isus și să ne predăm ca să ne conducă și să ne întărească, nu mai merge în tovărășia Sa ascultându-i șoapta și împlinindu-i. Nu mai clocești în inimă sămânța păinii ce încolțește mii de poște și zecimii milioane de păcate.

în spate și te conduce. Nu vezi drumul greșit pe care te poartă. Nu vezi lăstarii anari din inima ta, ce-au rodit atâtea nelegiuiri ce-au înveninat și viața ta și a celor din jurul tău. Nici chiar pe tine nu te vezi în ce stare ești.

Poți zice că ești cu adevărat fericit?... Nu. Aceasta-i primul semn că ai un tovarăș rău, că inima ți-e bolnavă, că mergi pe drum greșit.

Deci stânga împrejur și întoarce-te cu totul la Domnul Isus. Spune-i Lui starea ta. Recunoaște-te vinovat și cere-i iertare sincer și din inimă. El te va ierta

de tot ce ai făcut, îți va spăla inima, o va vindeca de orbire și îți va da putere, pace și bucurie veșnică.

Mai mult, va merge cu tine ca un tovarăș credincios, în inima ta va clădi templul său, în ochi îți va turna cerurile Sale senine, în nări parfumul Edenului său, în gură cântecele Sale și în toată viața Impărăția Sa.

Nu mai sta de loc pe gânduri, ci întoarce-te la Dumnezeu chiar azi. Nici odată nu-ți va părea rău. Deci... hai, încearcă viața nouă, trăită cu Dumnezeu.

G. P. un perceptor pocăit.

VENIȚI LA CONGRESUL DIN BUCUREȘTI!

Chemare la Congres

voia lui Dumnezeu, în 31 Iulie—2 st se va ține congresul regional baptist din București. Vor veni frații din mai multe țări, dar mai ales vom avea prietenii să vedem în mijlocul nostru pe Dr. Truett, președintele Alianței Baptistice Mondiale, împreună cu Dr. Rushbrooke. Dr. Truett e cel mai mare predicator baptist din lume. Ceea ce a fost pe vremea lui, aceea e Truett și în Biserica din Dallas, la care dânsul e președinte, are peste 6 mii de membri. Președintele Alianței e un om plin de har, un om al Domnului și un vorbitor fără egal. El n'a mai fost la noi în țară de mult timp când va mai avea ocazia să vină în țară. De aceea ceice vor veni la București vor avea ocazia unică de a-l vedea de aproape. Pe Dr. Rushbrooke îl cunoașteți din București. El e un mare bărbat de stat și un mare luptător pentru libertate religioasă. Ei vin întovărășiți de frații fruntași ai bap-

Cum să mergem la București

Sunt mai multe căi de a merge la congresul din București cu reducere de preț. Iată cele mai bune din ele:

IN GRUPURI

Un grup de 20 persoane are reducere de 50 la sută, iar un grup de 50 persoane are reducere de 60 la sută cu condiția să plătească înainte biletul și dus și întors.

Frații predicatori de pretutindeni sunt rugați să ajute celor care merg la București organizând astfel de grupuri. Sunt deja organizate următoarele grupuri:

1. **Grupul Oradea.** Întâlnirea în 29 Iulie seara, în str. Bărnuțiu 27, Oradea. Călăuză: Vicaș Mihai.

2. **Grupul Cluj.** Întâlnirea 30 Iulie, orele 12, amiazi, în str. Ospătăriei 10, Cluj-Mănăstur. Călăuză: Ioan Dan.

3. **Grupul Alba-Iulia.** Întâlnirea 30 Iulie, orele 6 seara, în str. Banul Mihalcea 2, Alba-Iulia. Călăuză: Pavel Boșorogan.

4. **Grupul Simeria.** Întâlnirea 30 Iulie, orele 5 după masă, la biserica baptistă Simeria. Călăuză: Ilie Mârza.

5. **Grupul Arad.** Întâlnirea în 30 Iulie orele 12 amiazi în str. Blanduziei 4. Călăuză: Niculae Oncu.

Toți frații cari sunt în apropierea acestor ocuri de întâlnire, să vină la locul amintit la data fixată și de acolo vor pleca în grup spre București și vor avea reducere. În același timp să înștiințeze pe conducătorul grupului **îndată ce primesc acest număr al FARULUI**, că merg cu acel grup, pentruca el să poată pregăti toate lucrurile din timp.

LUNA BUCUREȘTILOR

Luna Bucureștilor s'a prelungit până în 9 August. Reducerea însă, s'a modificat. Nu se dă reducere

decât 50 la sută în următoarele condițiuni: să pleci Vineri noaptea spre Sâmbătă după orele 12 și să te întorci din București înainte de Luni noaptea spre Marți, orele 12. Acest fel de a merge e bun pentru ceice sunt mai aproape de București. Ceice sunt de departe, nu pot ajunge la deschiderea congresului de Sâmbătă după masă. Pot însă, fi seara acolo.

CU AUTOBUSE

Mai mulți frați din Bănat și-au angajat un autobus. Îi costă 400 lei de persoană dus și întors. E cel mai ieftin fel de a merge. Trebuie însă, să plece din vreme, căci pot interveni defecte.

IONATAN

(Urmare din pag. 1-a)

ca să devină mare și a reușit în această lucrare, pentrucă a fost ajutat în ea de Dumnezeu.

Ionatan, copilul credincios. Dar Ionatan n'a stat departe de tatăl său, când acesta a fost în primejdie. Sabia lui Ionatan strălucea totdeauna în fața oștirii Israel. Și Ionatan s'a jertfit, a murit alături de tatăl său. El a ajutat pe David să urce treptele tronului, dar nu și-a putut vedea planul îndeplinit. Când, în vara trecută, priveam de pe Tabor creasta pleșuvă a muntelui Ghilboa, mi-a venit în minte cântarea lui David, care plângea fala căzută a lui Israel. Mi s'a părut că văd cum, la capătul dinspre miazăzi al țării, David trecea ultima treaptă a scării ce ducea la tron, în timp ce la capătul de nord, în Galilea, Ionatan cobora treptele mormântului. Brațul și sabia lui Ionatan s'au coborât în mormânt, în timp ce sabia lui David și-a luat șorul spre cerurile unde strălucesc cei ce au știut să trăiască viața ca și el.

Domnul Isus a spus: „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce v'am poruncit". Și El este cel mai adevărat prieten. El s'a coborât în mormânt ca să ne deschidă nouă drum spre cer. Vino și tu și primește prietenia Lui.

pricile din toată țara sunt rugate să trimită delegați la acest congres. Dacă nu vă rugăm ceva mai mult. Congresul din București nu e ceva obișnuit. El e o mare manifestație a credinței noastre strălucită ocazie de a ne apropia de Dumnezeu. De aceea, în afară de frații, sunt invitați și așteptați să vină și mulți frați tineri și bătrâni din țară.

Ceice nu pot veni nicicum, sunt rugați să ridice neîncetat rugăciuni pentru Dumnezeu ca El să binecuvinteze congresul cu prezența Sa.

Ai voștri frați în Hristos:

I. R. Socaciu, J. Staneschi, I. Dan, M. Vicaș, Gh. Cosman, G. Morar, C. Adorian, P. Boșorogan, C. Strobel, I. Cocuț.

*

Ministerul de Culte și Arte a cerut ca Uniunii Baptiste să aprobă ținerea congresului dela București.

Din lumea largă

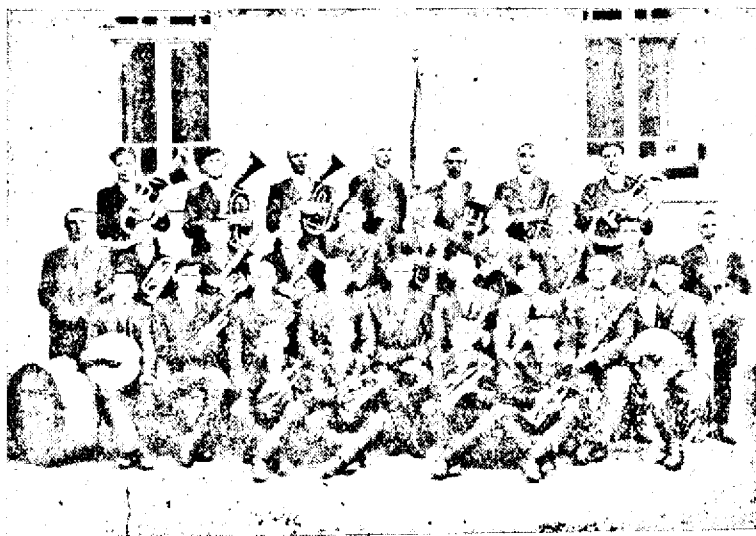
M. S. Regele Carol II a părăsit țara pentru a vizita mai multe state din apusul Europei. A plecat prima dată în Franța, unde e invitatul președintelui republicii franceze. În luna August va lua parte la o vânătoare în Scoția, ca invitat al regelui George VI, al Angliei. În timpul lipsei Regelui din țară, puterile regale sunt exercitate de consiliul de miniștri.

D. Iamandi, ministrul Cultelor și Artelor, pleacă în vacanță între 15 Iulie—15 August. În acest timp interimatul ministerului Cultelor și Artelor e ocupat de d. Mihail Negură, ministrul agriculturii.

Războiul între Japonia și China. Un nou război a izbucnit între aceste două state. După primele atacuri se părea că se va ajunge la o înțelegere între cele două puteri, însă ultimele știri anunță că luptele au reînceput. China a trimis noi trupe pe front în număr de 20 mii și a cucerit mai multe locuri pe cari le pretind Japoniezii. Aceștia din urmă au trimis armată multă spre front, așa că nu sunt semne ca războiul să fie oprit acum.

Spania și marile puteri. După retragerea Germaniei și Italiei din controlul granițelor Spaniei, politica de neamestec în războiul din Spania a intrat într'o mare criză. Germania și Italia cer ca Franco să fie recunoscut ca luptător de Franța și Anglia, iar acestea două pretind retragerea voluntarilor trimiși de alte țări, ca să ajute cele două tabere din Spania. Franța amenință că, dacă nu se va ajunge la o înțelegere, ea va suspenda controlul dela granițele ei. Italia și Germania înțeleg că Franța va sări astfel în ajutorul republicanilor. Până acum nu s'a ajuns la o înțelegere. Marți, în 13 Iulie, se întrunește din nou comitetul de neinterventie pentru a studia o cale de ieșire din această criză.

Decizia nouă atacată. Noua decizie cu privire la asociațiile religioase a nemulțumit adânc multă lume. Baptiștii au pornit până acum trei procese în contencios împotriva ei. Șase comunități din Vechiul Regat au atacat-o la Curtea de Apel din București. Procesul s'a desbătut în 8 Iulie și s'a amânat. Comunitatea de Cluj, sprijinită de cea de Alba-Iulia și Oradea, a atacat decizia la Curtea de Apel din Cluj. Procesul s'a des-

Muzica baptistă din Talpoș

bătut în 8 Iulie și s'a amânat. Douăsprezece comunități din jud. Arad, Timiș, Caraș și Severin au atacat decizia la Curtea de Apel din Timișoara. Procesul încă nu s'a desbătut. Afară de baptiști au mai atacat până acum decizia în contencios adventiștii și stiliiștii.

Recolta de grâu din România e mult mai bogată anul acesta decât anul trecut. Anul trecut am avut o recoltă de 300 mii de vagoane, iar anul acesta va fi de 350 mii de vagoane. Guvernul a dat un decret pentru valorificarea acestui grâu. Ne trebuie pentru traiul populației 180 mii vagoane de grâu, iar restul de 170 mii de vagoane va fi exportat, adică aproape jumătate din producția țării.

Palestina împărțită. În urma tulburărilor neîncetate din Palestina, Anglia i-a dat un nou statut prin care e împărțită în trei. O parte e a Arabilor, alta a Evreilor, iar a treia va sta sub conducerea directă a Angliei. Evreii din toată lumea sunt nemulțumiți de această împărțire. Ei spun că, prin aceasta, se calcă promisiunea făcută de guvernul englez în timpul războiului de a da toată Palestina Evreilor. Mai ales în America ei au făcut mari demonstrații împotriva guvernului englez. În ultimul timp Evreii din Palestina încercaseră să aducă mari schimbări în orașele biblice în așa fel ca să nu se mai cunoască urmele lui Isus. Guvernul englez a reținut pentru sine aceste locuri (Nazaretul, Ierusalimul, etc.) pentru a le păstra caracterul lor biblic.

Baptismul în Talpoș

Una din bisericile cari înaintea în lucrul Domnului, e cea din Azi are peste 450 membri. Timp ani, din 1927 până în 1937, a boala de suflete. Societatea tineretului greșe mori, iar muzica, compusă membri și condusă de fr. Hugo, bește mult serbările acestei biserice școala duminicală prin Ianuarie numai copii, între 5—15 ani, pestă. Predicatorul bisericii este fr. S. Petru. Dânsul a oficiat în 21 luni botez de 32 suflete, dintre cari fost primul său fiu. Peste trei oameni au luat parte la acest botez s'a ținut în apele Crișului Negru. A corul și muzica din loc. Au bit frații: T. Vicas, Șt. Stupariu, ra, Leucuța, etc. Serviciul întregut într'o atmosferă de înălțare tească și de bucurii spirituale.

Botez în Cluj

În ziua Rusaliilor s'a ținut, solemnitatea religioasă a botezului, mărturisit de către 28 persoane proape toate din Cluj. Actul botezului ținut în Someș. La acest serviciu parte mii de persoane, în a căreia zentă s'a predicat Evanghelia de Gh. Teleagă, G. Morar și V. Todocore a și oficiat botezul. Această tate, atât la apă cât și la biserică împodobită de către corul vocal ca instrumentală a bisericii locale duse de fr. Traian Farcas.

Autoritățile înalte ale Clujului za demersului oficial făcute din Comunității, au asigurat deplină te pentru exercitarea cultului no cadru și cu respectarea legilor goare.

DE PE OGORUL EVANGHELIEI

DOUA-ZI DE RUSALII s'a ținut la ni o conferință a comunității Buteni care au luat parte reprezentanți ai bisericilor de pe Valea Crișului Alb și conțorii a încă patru comunități din Arad. După masă s'a ținut o serbare condusă de fr. Ioan Burza, la care vorbit fr. P. Bălăica, I. Cocuț, etc. și cântat corul și muzica din loc și condin Roșia.

10 IUNIE, biserica baptistă din Rea a avut o serbare măreață a tineretului cu subiectul: „Viața nouă a tineretului” condus de fr. I. Avram. Au vorbit Pavel Băha, P. Drăgoiescu, I. Stoloși și Ilie Daraban. A cântat corul bărbesc și cel mixt din loc.

NERETUL BISERICII BAPTISTE

ARAD-ȘEGA a avut, în 13 Iunie, cu ocazia zilei Temperanța, o mare serbare a triva beuturilor îmbătătoare. Programul a fost condus de fr. P. Banciu. Ocazia a fost împodobită de cântările corului, de poezii, etc. Au vorbit Emil Jiva, M. Iovin, M. Farcaș, I. Gh. Popa. Acești vorbitori au spus că fiii Domnului trebuie să nu bea niciodată beuturi îmbătătoare. A cântat muzica din Arad-Pârnea, condusă de Gh. Jurgeu.

fr. SERICA DIN TULCA, jud. Bihor, a avut în 10 Iunie, ordinarea fratelui Ioan Bora. Actul ordinării a fost îndeplinit de către fr. Ioan Bora, M. Vicaș, P. Hălban și Bogdan. Corul din loc a cântat la mărirea lui Dumnezeu împreună cu muzica. A luat parte multă lume și participanții au avut parte de mari bucurii.

SERICA BAPTISTĂ DIN SLOBOZIA, Cetatea Albă, a ținut, în 21 Iunie, ocazia fratelui Silvestru Turcan ca presbiter. Serviciul ordinării a fost condus de presbiterii Anton Novischi și Tihon Necov. Serviciul a început la orele 8 și a ținut până la 12. Au luat parte frați din 16 biserici și a fost un public numeros că n'a încăput în casa rugăciune deși ea e foarte mare. După masă s'a ținut serbarea tineretului, condusă de fr. A. Novischi. Au vorbit frații I. Dulgheru și Mazăre Nichifor. Tot ocazia această comună fr. Vlas Băla a ținut, în 30 Mai, căsătoria soriei M. Palanciu cu fr. Gh. Corețchi.

FRAȚII CARI FAC COMENZI la Deceț, au avut ocazia să se întâlnească la o sesiune fr. Jean Stănescu, str. Berzei din București 2 și nu fr. Lucașa Sezonov. A PAVEL BĂHA ȘI I. LIGHEZEAN condus serviciul de înmormântare al lui Vasile Ogerlaei din Gherteniș în aprilie I. ARPAD.

DR. MARIA CIUCU DIN HALCIU, Brașov, a ajuns într-o mare neferi-

cire prin faptul că i-a ars o mare parte din gospodărie. În același timp ea e dată în judecată pentru propagandă baptistă. Frații lucrători din acele părți ne scriu să rugăm frățietatea s'o ajute pe această soră. Orice donație să se trimită la adresa: Ioan Stanciu, Tântari, jud. Brașov.

LA RUSALII AU FOST ZILE pline de bucurii spirituale în biserica baptistă din Moldova Nouă. Aici s'au adunat frați din multe părți, împreună cu fr. Suvet, Ghiocel și încă alți frați lucrători. S'au ținut mai multe studii biblice de fr. I. Socaciu timp de trei zile. Cereul fetelor, de sub conducerea soriei Lenca Ungurean, a ținut o frumoasă serbare.

IN 3 MAI, FR. D. DRAGILA și I. Imbrea au ținut căsătoria religioasă a fr. I. Mantean cu sora I. Iacoboni din Măcișoara.

FRAȚII DIN SĂRĂRIA, jud. Cetatea Albă, au început să zidească o casă de rugăciune, dar, din pricina sărăciei și a secetei mari, n'o pot isprăvi. De aceea ei roagă pe frați să le trimită ajutoare pe adresa: Teodor Șpirea, Țariceni, of. Tulza, jud. Cetatea Albă.

IN GAVOJDIA S'A OFICIAT, în 21 Mai, ordinarea fr. Suru Păteanu, de către fr. I. Imbrea. La serbarea ținută cu această ocazie au vorbit frații: T. Covaci, Gh. Jurcovici, I. Iovanchi și M. Aurelia. A cântat corul din Criciova unit cu cel din Visma și condus de fr. S. Moldovan.

CU OCAZIA VIZITEI A DOI FRAȚI din America, biserica din Bonțești a avut, în 13 Iunie, o frumoasă serbare cu vorbiri, soluri, poezii și cântările corului mixt, bărbătesc și femeiesc din loc și ale muzicii din Secaș.

IN SIBIU S'A ȚINUT în prima zi de Rusalii un botez cu 17 suflete, îndeplinit de fr. M. Flueraș. A cântat corul din loc, condus de fr. Bălgrădean.

TOTI CEICE DORESC SĂ INTRE în seminarul baptist, la toamnă, sunt rugați să scrie o scrisoare la fr. Lucașa Sezonov, str. Berzei 29, București 2, de unde apoi vor primi toate informațiunile necesare.

IN CURÂND va apare un număr special al FARULUI închinat misiunii interne și externe.

IN CALACEA FRAȚII au avut mari bucurii în 30 Mai cu ocazia vizitei fraților din Cărbășu împreună cu muzica și cu corul. Programul a fost condus de fr. J. Ioan și au cântat corurile din ambele comune.

IN COCIUBA MARE s'a ținut, în 13 Iunie, o serbare a tineretului din cercul Petid. Clădirea bisericii fiind nefuncțională, serbarea s'a ținut afară, în curtea unui frate. Programul a fost condus de fr. I. Cocuț. A cântat corul și muzica fraților din Cărbășu, condus de fr. Crețu.

Au luat parte la serbare și d. comandant al premilitarilor din Turla, d. director al școlii primare și d. primar din loc. Toți au fost foarte mulțumiți văzând cu ce se ocupă tineretul baptist și ce educație primește.

IN ZĂMȘANCRĂI, jud. Cluj, s'a ținut, în 21 Iunie, serbarea femeilor baptiste, condusă de fr. V. Teodor. Au vorbit și fr.: G. Gabor, I. Coldea și I. G. Chișu. A cântat orchestra din loc. Au luat parte din 16 comune. Scopul serbării a fost ajutoarea celor nevoiași și orfani.

FR. LOGHIN MOTRESCU, predicatorul comunității Corcești, Bucovina, a ținut în 6 Iunie căsătoria soriei E. Vorobeț cu fr. A. Ionesi și în 13 Iunie, căsătoria fr. V. Simciuc din Petriceni cu sora M. Vorobeț.

FRAȚII DIN CARASAU, jud. Bihor, au făcut o misiune în 10 Iunie în cătunul țigănilor din apropierea satului. Țiganii i-au primit bine făcându-le o poartă de salcâmi și scriind pe ea: „Bine ați venit!” Fr. N. Petrică, seminarist, le-a ținut o cuvântare prin care le-a arătat dragostea lui Dumnezeu față de sufletele lor. După masă s'a ținut în biserica din loc o serbare la care au luat parte și frați din jur.

COMANDAȚI CĂRȚI DE CĂNTĂRI „Cântările Sionului”, dela Comunitatea Baptistă, str. Bărnăuțiu 27, Oradea. Sunt ieftine și le găsiți bine.

BISERICA BAPTISTĂ DIN VÎȘOARA, jud. Constanța, a avut, în 20 Iunie, o serbare la care au luat parte frați din mai multe comune. Programul a fost împodobit cu soluri, poezii, vorbiri, etc. La urmă s'a predat convorbirea „România și Biblia”, condusă de sora P. Fulea.

TINERETUL BAPTIST DIN SIGHIȘOARA a avut la Rusalii una din cele mai frumoase serbări. Programul a fost condus de fr. Gh. Jitariu. Au fost soluri, poezii, etc. și prietenul Petru Flueraș a cântat din acordeon.

IN IAȘI S'A ȚINUT DE CĂTRE FR. N. SAVA, păstorul bisericii, în 20 Iunie, căsătoria fr. P. Gavrilovici cu sora Bălașa. După căsătorie a urmat o serbare a tineretului la care a cântat corul de curând organizat de păstorul bisericii. Localul bisericii, care e în str. Zugrăvi 14, a fost plin de suflete dornice să audă yestea mântuirii.

Cu ocazia congresului din București veți avea ocazie să cumpărați tot felul de literatură creștină.

Aduceți bani cu Dvoastră pentru aceasta.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

D. Stanley Baldwin

foștul primministru al Angliei, a spus la o întrunire a tineretului englez: „Statul creștin proclamă personalitatea omului ca ceva suprem, pe când statul dictator tăgăduiește acest lucru. Orice compromis cu valoarea nemărginită a sufletului omenească duce de dreptul îndărăt la sălbăticie și la junglă. Lepădați acest adevăr al religiei noastre și ce va urma? Tirănia stăpânirii și cruzimea despotismului. Atacați religia ca otrava poporului și îndată veți fi siliți să lepădați și libertatea politică și civilă ca o otrăvă. Libertatea vorbirii va dispărea și dreptatea nu va mai fi.

„Roadele spiritului liber al omului nu cresc în grădina tirăniei. S'a spus bine că robia e o buruiănă care crește în orice pământ. Atât timp cât vom avea înțelepciune ca să păstrăm autoritatea țării ca un sanctuar al libertății, popoarele se vor îndrepta spre noi ca să respire aerul civilizației. Făclia pe care v'o dau și pe care vă rog s'o treceți din mână în mână, este un adevăr creștin ce trebuie reaprins în fiecare generație. Folosiți oamenii totdeauna ca un scop și nu ca un mijloc și trăiți frățietatea omenească, care cuprinde în ea adevărul că Dumnezeu e Tată.

Frățietatea oamenilor este respinsă și batjocorită astăzi și numită nebunie, dar ea e unul din lucrurile bune pe cari le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele înțelepte și lumea e rușinată de acest lucru zilnic. Putem să-l înconjurăm și să-l tăgăduim, dar nu vom găsi odihnă pentru sufletele noastre nici pentru lumea aceasta sbuciumată până când nu vom lua acest adevăr, — al frățietății omenești, — ca suprem.

Secretul mântuirii

Nu de mult, istorisește un predicator, a intrat în biroul meu o doamnă care lucra pentru aducerea sufletelor la Hristos prin Armata Mântuirii. Avea o față de acelea rari, pe cari strălucește slava ieșită dintr'o inimă sfântă. După ce am isprăvit alte lucruri oficiale împreună, i-am spus: „Fiți bună și-mi istorisiți cum ați găsit pe Domnul”. „Ah”, răspunse ea, „e o istorie tristă. Am fost crescută de un tată bețiv. Obişnuiam să şed lângă el când bea beuturi îmbătătoare. El îmi deschidea gura și, după ce înmuia o bucăică de zahăr în rachi, mi-o da s'o mănânc. Am ajuns să iubesc alcoolul așa de mult, încât îi lingeam degetele tatălui și el îmi dădea atunci câte o linguriță din otrava blestemată. Înainte de a fi mare, eram bețivă. Am trăit pe străzile orașului într'o viață de rușine și nu cred că

a existat pe pământ o ființă mai rușinată decât mine. Am început să am delirium tremens (un fel de nebunie al bețivilor), dar Dumnezeu mi-a cruțat viața și am continuat să trăiesc în acea mizerie păcătoasă până ce o soră în Hristos mi-a arătat pe Mântuitorul. Am venit la El și am fost mântuită! Ah, a fost ca o trezire dintr'un somn cu visuri urâte. Mi-e greu să cred că sunt aceeași persoană care am fost mai înainte”. „Spuneți-mi, vă rog”, am întrebat eu, „cum ați putut scăpa de acele patimi, gânduri și poftă puternice?” „Vă spun un singur cuvânt”, zise ea, „ascultarea desăvârșită. Dumnezeu mi-a dat lumina, eu am umblat în ea și am fost eliberată”. Iubite cititor, ai găsit tu viața slăvită pe care a primit-o această femeie? Ești tu mântuit? Dacă Dumnezeu a putut mântui pe această femeie, El te poate și vrea acum să te mântuiască și pe tine? Nu ești gata să vii la El acum?

Valoarea cărților

Slujba pe care cărțile o aduc sufletului omenească, e felurită și mare. Unele cărți ne dau odihnă. Ele ne conduc într'o lume străină. Suntem cuceriți de priveliști și vieți ciudate. Mergem cu imaginația acolo și luăm parte la acea lume minunată. Când am încetat de a citi, ne simțim odihniți și reimprospătați. Alte cărți ne înmoaie inima. Ele ne găsesc aspri, reci și duri față de oameni și față de viață. Credința noastră în oameni e slabă. Cartea ne desvăluie starea altora, durerile și necazurile lor și ne face să fim mai miloși. Alte cărți ne fac să gândim. Ele tulbură lenevia minții noastre. Ne fac să ne rușinăm de lipsa noastră de cugetare adâncă. Ele ne trezesc la luptă. Nu trebuie să înlăturăm astfel de cărți. Dr. Mullins spunea că trebuie să citim cărți grele de înțeles și de pătruns. Ele dezvoltă puterile minții noastre. Alte cărți aprind evlavie în sufletul nostru. De multeori suntem reci, săraci în suflet, șovăielnici și goi de focul dragostei. Aceste cărți reaprind iubirea față de Domnul, ne chiamă pe genunchi, ne descopere harul nemărginit și ne trimit la lucru. În să deasupra tuturor cărților stă Biblia. Ea odihnește și înviorează, provoacă gândurile și aprinde inima.

EI

Își asculta conștiința că pe un rege.

Slava sa era în ridicarea celor decăzuți.

El nu hulă pe nimeni și nici nu asculta la nicio hulă. Ești și tu ca și acest om?

Pocăința unui iude bătrân

Pe vremea când nu erau trenuri evreu bătrân obișnuia să călătorească tre Hamburg și Halle cu căruța cu furi. El ședea în căruță îndărăt pe cu cari făcea comerț și înainte ședea în vitorul, un creștin, care mâna căruța. Acest servitor era un adevărat creștin. Biblia era cartea sa favorită. O luă deauna cu sine în călătoriile sale. El mergea singur pe drum și creștinul îl conducea cu voce tare din Biblie. Iar evreul era obligat să asculte ori vrea ori nu creștine, nu mai citi!”, strigă el odată la servitor. „Nu pot”, răspunse el. „Atunci citește-ți ție”. „Nu pot face acest lucru, căci nu înțeleg decât citec tare”. Evreul se mânie și-i zise: „Atunci trebuie să pleci dela mine”. Servitorul își luă Biblia și cartea de cântec și plecă, pentru că nu se putea duce de Cuvântul lui Dumnezeu. Evreul luă alt servitor care nu citea Biblia tare, nici încet. Dar descoperi repede că mult mai bine și mai sigur să asculte un creștin decât cu un dincios. A trimis deci din nou după servitorul creștin. „Ești gata să-mi fii iarăși servitor?” „Dece nu, dar am voie să citească cât vrei?” Și astfel evreul și creștinul călătoriră ani de zile, unul citind și altul ascultând de nevoie. În sfârșit, evreul s'a îmbolnăvit rău. Simțea că se apropie de moarte. Prietenii săi îi înconjură și îl rugă să se confeseze. Dar el deveni foarte tulburat și începu să strige: „Păcatele mele, păcatele sfânt, păcatele mele!” Iar prietenii l-au mângâiat spunându-i că a trebuit să frumoașă. „Știu eu mai bine ca voi”, zise el, „câte înșelăciuni am făcut deodată spuse să cheme pe servitorul creștin. Acesta veni. „Creștine, roagă-te pentru mine”, zise el. Servitorul credincios începu să citească lângă pat și începu să se roga și fierbinte pentru sufletul stăpânului său. L-a rugat pe Domnul, care îi făcuse milă de tâlhar în ceasul de pe urmă, să aibă milă și de stăpânul său. Să-l ierte dragostea și mântuirea Sa. Servitorul deveni mai liniștit și când creștinul se întoarse la casă, el se rugă și zise: „Cetă de a se ruga, bolnavul privea și zise cu ultima răsufare: „Isus, milă de mine!” Evreul era în jur, și-au băgat degetele în ochi și au fugit afară. Dar creștinul, plin de scaldată în lacrimi, a închis ochii și a murit în brațele Domnului său. Prin mărturia lui, el deveni pe stăpânul său în ceruri.

Păcatul are multe unelte. Dar cea mai rău e aceea care le sprijinește pe toate.